

5. Je li Odluka Europske komisije 2013/448/EU od 5. rujna 2013. nevaljana u dijelu u kojem određuje međusektorski faktor korekcije, zbog kršenja postupovnih odredaba iz članka 10. a stavka 1. i 23. Direktive 2003/87/EZ?

(¹) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. studenog 2014. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco, Sala de lo Social (Španjolska) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) protiv Luisa Aire Pascuala i drugih

(Predmet C-509/14)

(2015/C 026/18)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Druge stranke u postupku: Luis Aire Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios S.L. i FOGASA

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 1. stavku 1. podstavku (b) Direktive Vijeća 2001/23/EZ (¹) od 12. ožujka 2011., u vezi s njezinim člankom 4. stavkom 1., tumačenje španjolskih propisa kojima se provodi ta direktiva, a prema kojem ne postoji obveza subrogacije kada javno poduzeće koje pruža uslugu svojstvenu svojoj djelatnosti, a za što su mu potrebna značajna materijalna sredstva i što je prethodno činilo putem ugovora u kojem je obvezalo ugovaratelja da koristi vlastita materijalna sredstva, odluči ne produljiti ugovor nego izravno preuzeti njegovo izvršenje, koristeći se vlastitim osobljem i isključujući ono koje je koristio ugovaratelj, tako da se usluga nastavlja pružati bez drugih izmjena osim one koja proizlazi iz činjenice da djelatnost izvode drugi radnici, zaposleni kod drugog poslodavca?

(¹) Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, str. 16) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, glava 5., poglavlje 3., str. 151.)

Žalba koju je 14. studenoga 2014. podnio Éditions Odile Jacob SAS protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) donesene 5. rujna 2014. u predmetu T-471/11, Odile Jacob protiv Komisije

(Predmet C-514/14 P)

(2015/C 026/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Éditions Odile Jacob SAS (zastupnici: J.-F. Bellis, O. Fréget i L. Eskenazi, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Lagardère SCA, Wendel.

Žalbeni zahtjev

- proglasiti ovu žalbu dopuštenom i osnovanom;
- ukinuti presudu Općeg suda od 5. rujna 2014. u predmetu T-471/11, *Editions Odile Jacob SAS c. Commission européenne*, i odlučiti o predmetnom sporu;
- prihvatiti zahtjeve koje je žalitelj podnio u prvostupanjskom postupku i stoga ukinuti odluku br. SG-Greffe(2011) D/C (2011)3503 od 13. svibnja 2011., donesenu u predmetu COMP/M.2978 *Lagardère/Natexis/VUP* nakon presude Općeg suda od 13. rujna 2010. u predmetu T-452/04, *Editions Odile Jacob/Commission européenne*, a kojom je Komisija ponovno odobrila Wendela kao preuzimatelja imovine prenesene na temelju obveza iz Komisijine odluke od 7. siječnja 2004. kojom se o dopušta koncentracija Lagardère/Natexis/VUP;
- naložiti Europskoj Komisiji i intervenijentima snošenje troškova postupaka u oba stupnja, uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite i ispravnog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, žalitelj ističe tri žalbena razloga.

Kao prvo, žalitelj smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava, propustivši utvrditi da je Komisija povrijedila članak 266. UFEU-a i članak 47. Povelje o temeljnim pravima. Nedostatak koji je utjecao na zakonitost prve odluke o odobravanju također je doveo do nezakonitosti pobijane odluke, jer tom odlukom nisu otklonjeni negativni učinci nepostojanja neovisnosti mandatarata tijekom cijelog trajanja njegove misije. Slijedom toga, Komisijino usvajanje pobijane odluke predstavlja, prema mišljenju žalitelja, povredu pravila pravičnog suđenja i narušava učinkovitost sudskog nadzora njezinih akata.

Kao drugo, žalitelj smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da odluka o uvjetnom odobrenju može predstavljati zakonsku osnovu za novu odluku o odobrenju.

Naposljetku, žalitelj prigovara da je Opći sud nije poštovao zakonske kriterije za ocjenu neovisnosti cesionara prenesene imovine u odnosu na cedenta i počinio pogreške koje se tiču prava te iskrivio činjenice vezane uz tu ocjenu.

**Žalba koju je 3. rujna 2014. podnio Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv
rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 17. studenoga 2014. u predmetu T-112/11, Schutzgemeinschaft
Milch und Milcherzeugnisse e.V. protiv Europske komisije**

(Predmet C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (zastupnici: M. Loschelder, V. Schoene, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Kraljevina Nizozemska, Nederlandse Zuivelorganisatie

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukinе pobijano rješenje i poništi Uredbu Komisije (EU) br. 1121/2010 od 2. prosinca 2010. o upisu naziva u registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla (Edam Holland (ZOZP)) ⁽¹⁾;